Ч. 48 | Четвер 2 (14) марця 1895. | Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної

На оногдашнім засіданю Палати послів заявив п. міністер справ внутрішних на інтерпеляцию посла Врабеца, що після оречень Трибуналу адміністрацийного урядники товариств зарібкових і господарских мусять бути забезпечені на случай недуги, а члени заряду лиш о стілько, о скілько сповняють службу в товаристві.

П. міністер маркґр. Бакегем відповідав дальше на інтерпеляцию пос. Шаманека в справі поступованя ліберецкого маґістрату супротив ческої людности. Межи людностию обох народностий — сказав п. Міністер — суть вправді напружені відносини, піддержувані виборами, однакож о взаїмній ненависти не можна говорити. Людність обох народностий єсть мирно успособлена і не склонна до демонстраций. Неоправданим єсть закид, будьто би орґани маґістрату мали якусь ненависть до Чехів. Правдивість тверджения, що з ческою людностию в Ліберци обходять ся шорстко та що на ню плюють і вибивають її вікна, не єсть доказана а пороблені доходженя не потверджають того.

Пос. Шаманек домагав ся, щоби над відповідию п. міністра справ внутрішних в ліберецкій справі відкрити дискусию, і на вчерашнім засіданю Палати поставив формальне внесене в сїй справі. Палата однакож відкинула се внесене.

На вчерашнім засіданю відповідав п. міністер на інтерпеляцию пос. Екснера в справі технїків і сказав, що правительство уважає теперішну хвилю за відповідну до переведеня ревізиї приписів, відносячих ся до приватних технїків, при чім будуть увзгляднені також інжиніри гірництва і гут, електротехніки і хеміки. Правительство поручило вже виготовити начерк одностайної орґанїзациї дипльомованих технїків. Від результату дальших нарад буде зависїти, чи зміна іспитів відбуде ся в дорозї законодавчій і чи справа признаня титулу докторского для технїків має бути взята близше під розвагу.

Відтак вела ся дальша дискусия над реформою податковою. Палата ухвалила значною більшостию приступити до специяльної дебати. Передискутовано 11 параґрафів першої головної части о загальнім податку зарібковім. При сих параґрафах домагав ся пос. Шлезінґер, щоби зроблено ріжницю межи доходом походячим з праці, а доходом з граня на біржи і т. п. — Пос. Чіяні заявив іменем Триєстинців, що лиш тогди буде голосувати за проєктом, коли в нїм будуть пороблені поправки. — Пос. Найбер ставив внесене, щоби податок зарібковий на перших шість лїт установити в висоті 17,732.000. — Пос. Шайхер ставив внесене, щоби §§. 1 до 11 відослати назад до комісиї, а то длятого, щоби означити мінїмум екзистенциї. — Під конець засїданя поставив пос. Гавк внесене, щоби по заведеню податку особисто-доходового визначувано що року опусти від чим раз більшого податку домово-чиншового.

Президия Кола польского розіслала слїдуючий комунїкат: „Зовсїм хибною єсть вість, повтаряна навіть на зборах галицкого товариства господарского, будьто би Коло польске відкинуло внесене, жадаюче зниженя загального континґенту податку ґрунтового. Противно, Коло польске на засїданю дня 3 марта с. р. по довірочній дискусиї, ухвалило однодушно домагати ся при ревізиї катастру зниженя о 10 процент тогож податку ґрунтового внаслїдок заведеня податку особисто-доходового.

В справі цилейскої ґімназиї словеньскої доносять, що змаганя Гогенварта, щоби в сїй справі довести до якогось порозуміня з послами словеньскими, зовсїм не удали ся, позаяк Словенцї сильно обстають при своїх жаданях.

Закон о конкуренциї церковній.

Ухвалений Радою державною і санкционований в січни с. р. закон о конкуренциї церковній, містить в собі слїдуючі постанови:

§. 1. До складки на покрите потреб громад парохіяльних треба потягнути: а) незамешкалих в громадї парохіяльній католиків того-ж обряду; — б) особи правні, товариства, стоваришеня не маючих цїлий виключно або переважно иншого віроісповіданя; — а то як під а) так і під б) наведених під условєм, що приписаний єсть їм податок ґрунтовий або домовий від реальности, положеної в громадї парохіяльній, або що в тій же громадї парохіяльній знаходить ся осїдок руху або заряду предприемства, від котрого єсть їм вимірений податок зарібковий або доходовий в громадї податковій, котрої обшар в цїлости або лиш в части єсть положений в тій же громадї парохіяльній.

§. 2. — Мірою потягненя наведених в §. 1. складок на покрите потреб громад парохіяльних єсть при податках ґрунтовім і домовім податок державний від реальностий, положених в окрузї громади парохіяльної, а при будинках

40.

РОЗБИШАКИ НА РІЦЇ МІСІСІПІ.

Повість з житя американьских полїшуків.

Фридриха Ґерстекера.

(Дальше.)

Біль і Блякфут дивили ся на то все і лиш сьміяли ся потайком. То було їм на руку, бо они мусїли задержатись, а тимчасом тамті другі судна значно дальше відплили. З того всего, що виділи, думали й они, що Брайдельфордова прихопила ту молодицю на якімсь злочинї і хоче тепер затягнути еї до суду. Але Еджворт, котрому здавало ся, що він досить добре знає ся на людех, не добачав в блїдім і благороднім лици молодиції нічого злого і нечестного, а за то в Брайдельфордовій всяку лиш можливу відразу, зробив їм борзо справу; взяв Брайдельфордову за руку і стиснув з цїлої сили так, що она мусїла пустити Мрс. Еверет. Коли-ж ще Брайдельфордова, обурена тим, стала на весь рот викрикувати, він еї таки добре потормосив — сказав їй, що тота панї єсть его пасажиром і не може опізнити ся до від'їзду, подав відтак Мрс. Еверет руку і, підчас коли его люди здержували Брайдельфордову, що була пустилась за ним, завів еї чим скорше на свое судно, почім здоймлено борзо платву і відвязано линви. Проча залога вискочила на ґаляр і „Черепаха" відділила ся поволи від других суден.

Зразу гнало широке і велике судно саме попри пристань і о мало що не вибігло в сподї на занесене водою якесь дерево. Але відтак, коли лодкарі заложивши насамперед довгі плавки в зелїзні вилки мали вже тілько місця, що могли сими величезними веслами добре засягнути, слухало вже потяжке судно і своеї керми. Висуваючись поволи передом чим раз дальше на середину ріки, віддалювало оно чим раз дальше і дальше від того небезпечного місця, аж дісталось на похват, що ніс простїсенько на полудне до згаданого вже попереду круглого острова, зарослого вербами.

Годї описати ту злість, яка взяла Людвисю Брайдельфордову, коли їй так нараз і безнадійно вирвали з рук еї жертву. Она, бачите, набрала була, Господь знає для чого, того переконаня, що Мрс. Еверет то тота жінка, котра, як то казав Смарт перед кількома днями, крутилась в ночи коло еї хати і хотїла витрихом отворити двері. Якісь річи, котрі она десь заподїла, чи може не могла їх знайти, укріпили еї ще більше в тім переконаню і она не мала тепер нічого пильнїйшого, як лиш побічи до сквайра Дейтона до дому і таки направду завізвати суд, щоби ґаляр здержано і зроблено їй справу. Але анї сквайра Дейтона, анї ні одної із женщин не було дома; так бодай сказала їй Нансі через вікно та навіть і не потрудила ся, щоби роз'ярений леді отворити двері.

Всю надію мала ще на поліцияна. Але щоби чим скорше до него дістатись, — бо він мешкав аж на самім другім кінци міста — то їй треба було іти може яких двіста кроків вузкою доріжкою через корчі, що виросли тут були на давнім корчунку. Она й пустилась чим скорше тою дорогою та і уйшла може вже еї половину. Тут лежав впоперек дороги виверенний дуб, а коли она взялась его обходити, вискочив нараз до неї, як здавало ся, на превелику їх обоє несподїванку, якийсь чоловік, котрого вигляд в сїм віддаленім місци, де рідко хто заходив, міг таки на добре перепудити жінку, котра не так то легко чого небудь лякала ся.

З его одежи висїли на нїм майже лиш шмати — волосе на ненакритій голові було розпелехане, а бороди, видко, не дотикала ся бритва вже від кількох недїль. До того ще его лице і руки були замащені від поту і крови, а убийство було таки виписане єму страшними знаками на чолї та виглядало із его вибалушених очий, що якось недовірчиво оглядали ся доокола.

— Ісусе Христе! — крикнула Мрс. Брайдельфордова, коли той чоловік станув нараз перед нею і так само несподїваючись нічого, вліпив в ню свої очи. — Чого хочете, сер? Чого так витріщили-сте на мене очи? Я іду по поліцияна.... він лиш десять кроків звідси, а за мною зараз іде мировий судия! Сказавши то, поступила ся она трохи на бік і хотїла

часово вільних від податку, оплачуваний податок чиншовий і домово-клясовий.

Що-до податку зарібкового і доходового, єсть правильно ціла в наведеній в §. 1. громаді податковій вимірена сума разом з надзвичайними додатками мірою для тих складок.

Але при особах правних, товариствах і стоваришенях має бути взята на увагу лиш та часть з наведених в повисших двох уступах податків, котра відповідає відношеню католицкої людности того віроісповіданя, на потреби котрого мають бути ті складки ужиті, до загалу людности громади податкової.

§. 3. — Коли особа фізична або правна, товариство або стоваришене зобовязане після міри виміреново податку зарібкового або доходового до складки, має в кількох громадах парохіяльних, що лежать в окрузї тої самої громади податкової, осідки руху або заряду предприємства — то треба тогди виміряти для кождої громади парохіяльної складку лиш від тої части податку зарібкового або доходового, яка покаже ся після відношеня скількости католицких мешканців того віроісповіданя, на потреби котрого мають бути ті складки ужиті в громаді парохіяльній або в припадаючій части громади податкової до скількости всїх мешканцїв того самого віроісповіданя в цїлій громадї податковій.

§. 4. — Число мешканців до установленя підстави для виміру складок, треба обчисляти після дат, узисканих при послїднім списї людности.

§. 5. — При обчисленю складки зобовязаного не треба брати на увагу тих сум податкових, котрі по мисли сего закона були вже взяті за підставу виміру складок в инших громадах парохіяльних.

§. 6. — Коли наведена в §. 1. фізична або правна особа єсть вже зобовязаною до уплати з титулу права патронату датків на цїли конкуренциї парохіяльної, тогди відпадає єї обовязок до складки після сего закона, коли-б ті складки мали бути рівні або менші від датку з титулу патронату. Коли ж та складка перевисшала би даток з титулу патронату, то тогди згадана особа єсть зобовязана до уплати надвишки, о котру складка перевисшає даток з титулу патронату.

§. 7. — Законодавствам краєвим полишає ся унормоване близших постанов виконавчих в границях сего закона.

§. 8. — Законодавствам краєвим полишає ся ухвалити постанову, о скілько члени громади парохіяльної, котрі належать до дочерної церкви, особливо же тогди, коли при тій церкві єсть установлений окремий душпастир, мають бути увільнені від складок на річ матерної церкви і парохії.

§. 9. — В спорах вийшовших із приміненя сего закона рішають власти адміністрацийні в звичайній дорозї інстанций.

§. 10. — Виконанє сего закона поручає ся міністрови віроісповідань і просьвіти та міністрови справ внутрішних.

Перегляд політичний.

В Міністерстві справ внутрішних розпочала ся вчера нарада о реформі діла приватних обезпечень. В анкеті беруть участь репрезентанти міністерств справ внутрішних і справедливости та знатоки з кругів посольських і осіб, що мають дїло з обезпеченями. Нарада потягне ся кілька днів а предметом нарад єсть допущене заграничних товариств обезпечень до веденя своїх інтересів в нашій Монархії, надзір над веденем дїла в краєвих і заграничних товариствах обезпечень, складане рахунків, розпоряджуване фондами, основуване товариств обезпечень а головно норми що-до условий обезпеченя.

З Відня доносять, що спори межи Австро-Угорщиною а Болгариєю в справі акцизовій можна уважати вже за залагоджені а то внаслїдок ухвали австро-угорскої конференциї митової. Ухвалу ту приняв і згодив ся на ню болгарский президент міністрів Стоілов.

Российска аґентия телеґрафічна доносить, що іменоване кн. Лабанова-Ростовского міністром для справ заграничних єсть лиш етапою до становища канцлєра держави. — Виленьский ґен.-ґубернатор Оржевский, котрий виїхав до Петербурга, не верне вже, як доносять до Köln. Ztg. на свою посаду, а виленьске ґен.-ґубернаторство має бути знесене.

З Берлина доносять, що цїсар Вільгельм має і сего року приїхати до Аббациї а звідси поїде в гостину до короля Гумберта до Монци. Так само має ся з'їхати канцлєр Гогенльоге з Кріспім. — Декотрі нїмецкі ґазети доносять, що цїсар нїмецкий має дня 1 цьвітня, в день 80-ти уродин кн. Бісмарка відвідати єго особисто і надасть єму титул: „Високість“.

Новинки

Львів дня 13 марця 1895.

— Стипендия ім. Тараса Шевченка. „Просьвіта“ розписала перший раз конкурс на стипендию ім. Шевченка в сумі сто зр. Таку стипендию буде давати що року; стипендийний фонд буде збільшати ся дальше. О сю запомогу стипендийну можуть старати ся передовсїм убогі талановиті літерати і артисти рускої народности, як також убога талановита молодїж рускої народности, що по укінченю шкіл висших віддає ся специяльним студиям науковим. Молодїж з закладів публичних має вносити поданя о надане тої запомоги стипендийної через дотичні заклади, а всї инші убігаючи ся безпосередно до головного видїлу товариства „Просьвіта“ у Львові. Поданя о надане сеї запомоги стипендийної сего року і в роках слїдуючих, мають увійти до головного видїлу товариства „Просьвіта“ у Львові найдальше до дня 31 мая дотичного року.

— З „Просьвіти“. На 29. засїданю головного видїлу „Просьвіти“ дня 9 марця с. р. під проводом о. А. Тороньского полагоджено отсї справи: Одобрено зміст конкурсу на запомогу стіпендийну з фонду імени Тараса Шевченка річно 100 зр. в двох ратах, призначену „передовсїм для артистів і літератів, як також для укінчених рускої народности студентів висших шкіл, що посьвячують ся студиям специяльним“. Дальші складки на фонд додає ся до капіталу, а в міру того запомога стіпендийна буде збільшати ся з лїтами. — Академічному товариству „Ватра“ рішено вислати подяку за доручений „Просьвітї“ чистий дохід в квоті 154 зр. 11 кр. з вечерка, устроеного дня 12 лютого с. р. на збільшенє фонду стіпендийного імени Т. Шевченка. — Принято до відомости, що книжочка за март і цьвітень „Сад при хатї“ вже розсилає ся членам. В книжочцї за май рішено напечатати повістку з народного житя дра Андрія Чайківского: п. заг. „Образ гонору“. — З огляду на часто висказані бажаня членів, щоби їм книжочку „Пасїка“, видану „Просьвітою“ 1877 р., ще раз видати з відповідними змінами, порішено упросити знатока пчільництва о. Івана Марковича з Юнашкова о виготовлене такої книжки популярної. — В порозуміню з артистом п. Івасюком з Монахіюм, порішено змінити непрактичну вінєту теперішну на окладинках книжочок „Просьвіти“, заступаючи єї мінятурою ілюстраций на грамотах членьских. — Принято до відомости

перейти попри того якогось несамовитого чоловіка. Чужинець анї не рушив ся, повів лиш очима за нею. Але коли переходила саме попри него і ще раз недовірчиво оглянулась за ним, шепнув він тихо:

— Місіс Давлінґ!

— Як би то були слова якого чародїя зі всходу, що засуджували би Мрс. Брайдельфордову стояти стовпом через три або чотири тисячі літ випростованою на однім місци, то честна леді була би їх певно більше не перепудила ся. Очи стали їй при тім виходити на верх, так їх з дива і страху витріщила на того чоловіка, котрий, видко, знав якусь страшну єї тайну. А він, не зважаючи анї крихти на то враженє, яке на нїй зробив — хиба що лиш може якийсь зухвалий усьміх проявив ся на хвильку на єго устах — приступив чим скорше до неї і шепнув:

— Чи дїйстно таки оттут зараз за вами іде мировий судия?

— Нї — ледви що промовила Брайдельфордова і все ще анї не могла свобідно відотхнути, анї опамятати ся — нї.... не іде.... не іде....

— Тим лїпше.... мусите мене сховати.... за мною гонять слїд в слїд. В лїсї не міг я втечи від тих проклятих полїшуків.... як Індияни тропили они за мною і я дїставшись на битий гостинець мусїв наконець єго держати ся. А може они й ще гонять за мною.... в кождою хвилею можу попасти ся їм в руки, спішіть же ся.... заведіть мене скоро до своєї хати.

— Ісусе Христе, то Генрі Коттон, аби я так здорова; той Коттон, за котрим шукає цїлий Арканзас. Що се вам чоловіче? Ви хочете до мене? До моєї хати? То годї, то не може бути.... мусите дальше втїкати.

— Коли бо не можу — відповів втїкач сердито. — Я такий утомлений і так згонив ся, що в сїй хвили дїстав би ся в руки тих, що за мною гонять.... мушу бодай один день відпочити. Пошесть би на них зайшла! Вже більше як дві недїлї гонять за мною, як за тою пантерою, і десять разів вже показувалась менї нагода, як би утечи на безпечне місце, так нї, все мене відогнали, завернули назад в біду і нужду.... все гонили за мною, все робили облаву і я таки був змушений убивати та рабувати. Сховайте-ж мене у себе в хатї, доки я не буду міг перебрати ся через ріку, або доки не поплиню може на якій лоди долї водою.... а як нї.... то доки не виберу ся на остров. Вже менї досить того, не хочу так дальше жити.

— У мене, сер, не можете сховати ся — відповіла вдовиця борзо — я сама одна жінка, а коли б....

— От, не плетїть дурниць! — відозвав ся Коттон гнївливо — лихо би вас взяло з вашим балаканем.... заведіть мене до себе та сховайте.

— Коли бо таки направду годї — сказала на то честна жінка в розпуцї — подумайте лиш собі, як би ви оттак ішли через місто до мого помешканя, то всї би на вас взирали ся. Нехай би лиш хто став тут допитувати ся за вами, то зараз би ті, що гонять за вами, впали на слїд, а коли-б відтак зробили ревізию у мене в хатї..., нї, так не може бути. Сховайте ся тут де в лїсї, а я ще сего вечера прийду по вас і поможу вам безпечно дїстати ся на остров; більше не можу для вас нїчого зробити.

— Так? таки направду не можете? — відозвав ся на то Коттон глумливо — скажіть лїпше, що не хочете більше зробити — але таки будете мусїли. Та час не стоїть, і я вам ще раз кажу, що за мною гонять, а коли ви мене не сховаєте, то я ще сего вечера попаду ся в руки моїх ворогів. Ви можете мене тепер вирятувати, а коли не схочете, то нехай; на вашу голову спаде вина за наслїдки. Не думайте, що я буду удавати великодушного і як мученик буду гнити в кайданах в криміналї, або ще й повисну на шибеници, а ви як побожна леді будете дерти ніс до гори. — Я буду головним сьвідком, а що вас відтак чекає, можете собі чей подумати.

— Чи ви сказили ся, чи що? — крикнула Брайдельфордова перепуджена. — Чи хочете мене і вас всїх зробити нещасливими, чоловіче?

— Нї.... де-ж там; хиба що мене до того змусите. Але.... в однім ваша правда. Як би я от так, як тут стою, пішов до міста, то певно звернув би на себе увагу кождого, хто би лиш мене стрітив.... ідїть отже та приносїть яку одїж.. ви вже десь яку роздобудете... а я ляжу тимчасом де оттут в сасафрасї і буду на вас ждати. Але не дайте довго на себе ждати, бо як до того часу мене тут знайдуть, то на вас спаде вина за наслїдки.

— Бійте-ж ся Бога, а деж менї взяти одежи для вас? — відозвала ся Брайдельфордова перепуджена — я направду не знаю....

— То вже ваше дїло — перебив їй Коттон і рівнодушно відвернув ся від неї — при-

кілька резолюций з материялів на книжочки і роздїлено до зреферованя сьвіжо надісланї. — Порішено спросити на день 25 марця с. р. на 2-гу годину з полудня до комнати засїдань „Просьвіти“ виднійших дїятелів по читальних повіта львівского для обговореня способів розбудженя живійшого просьвітного руху по громадах в львівскім повітї. Видїл сподїває ся численної участи сьвященників, учителїв, міщан і селян-патріотів. — Принято знов 74 нових членів до товариства. Зазначити належить, що від Нового року 1895-ого зріст нових членів єсть значний. Коли в роцї 1894 до „Просьвіти“ вписало ся 570 нових членів, то сего року за два місяцї січень і лютий, прибуло їх близко 250. Щасть Боже так дальше!

— На будову руского театру зложили пп.: о. Ів. Лебедович з Жапалова 10 зр., зібраних при ріжних нагодах і у п. Ріволїого, посесора при тароцї; — др. Мих. Дорундяк з Борщева 14 зр. 50 кр. зі складок, а то: 10 зр. в домі пп. Медведских в Борщеві і 4 зр. 50 кр. зібраних з добровільних датків селян до пушки, уміщеної в канцеляриї дра Дорундяка.

— Загальні збори „Руского товариства педаґоґічного“ відбудуть ся 25 марта у Львові О год. $8^{1}/_{2}$ рано зійдуть ся члени до Успеньскої церкви на богослуженє за померших членів. Збори розпічнуть ся о год. 10 рано в сали III. б) кляси рускої ґімназиї (Народний Дім III. поверх) з слїдуючим порядком дневним: 1. Вступне слово: 2. Справозданє секретаря. 3. Справозданє касове. 4. Справозданє магазинера. 5. Вибір видїлу і голови. 6. Відчит. 7. Внесеня членів. — Видїл упрашає о як найчисленнійшу участь. — *Від видїлу.*

— З руского театру. На рускій сценї в Самборі буде виставлена в четвер 14-ого с. м. „Безталанна“ народна драма зі сьпівами і танцями в 5 актах; в суботу 16-ого „Мікадо“ комічна оперетка Сулївана в 2 актах; в недїлю 17-ого „Учитель“ комедия народна дра Франка в 4 актах;ві второк 19-ого „Дзвони з Корневіль“, оперета Плянкета в 4 актах; в четвер 21-ого „Нещасне кохання“ народна драма зі сьпівами в 5 актах; в суботу 23 ого по раз другий на бажанє Публики „Пташник з Тироля“ оперетка Целера в 3 актах; в недїлю 24-ого „Запорожець за Дунаєм“ і „Вечерницї“; ві второк 26-ого „Рябина“ комедия дра Франка в 5 актах; в четвер 28-ого „Чуже не гріє“ комедия в 4 актах зі сьпівами; в суботу 30-ого по раз перший „Синобородий“, оперета комічна Офенбаха в 4 актах; в недїлю 31-ого „Вихованець“ народна комедия зі сьпівами в 3 актах.—Коли наш театр був в Перемишли, якийсь одушевлений „widz z galeryi“ видав брошурку: Góra scena ruska! В брошурцї містять ся гладко писані вершї польскі, величаючі наших артистів, а найбільше молоді артистки, котрі widz-ови очевидно сподобались. Найлучша є парафраза поезиї Міцкевича о трьох Будрисах, в котрих автор величає пп. Лопатиньску, Фіцнерівну і Слободівну.

— В Синькові, повіта залїщицкого, відправив дня 4. марця с. р. о 8 годинї рано, Вп. о. Олександер Балицкий поминальне богослуженє з панахидою за упокій души бл. п. Архікнязя Альбрехта. В богослуженю взяла також участь молодїж тутешної II-клясової школи з своїми учителями.

— З Богородчаньского пишуть нам: В нашім повітї нарід має велику полекшу від урядників, що суть приступні, прихильні і щирі для селян. Пізнїйше розкажу подрібно за всїх, що о добро народа дбають, бо підупалість його знають, а натепер лише скажу хоч соте через десяте за судових, також не за всїх, бо на то треба би богато місця і часу. Перед двома роками прибув на посаду до Богородчан судия п. Кульчицкий і застав до 2000 справ неполагоджених в книгах ґрунтових, бо інтабулованє богато коштовало. П. судия Кульчицкий зараз пізнав, що ту нарід бідний і в великих довгах і не може за подання документів до табулї поплатити, бо то могло би коштувати до 6000 зр. Проте постановив тотє народови улекшити і вписи до книг урядово безплатно поробити і до того урядованя визначив один день на тиждень. З того часу до нинїшного дня працює тяжко для порядку і добра народу і вже далї все упорядкував. В тім п. судиї допомагає радо п. Скобельский, ц. к. ад'юнкт судовий. А що нарід ту дуже задовжений, то розправ баґательних дуже богато в судї; але п. судия так вручно тоті справи уміє переводити, що дуже для народа взагалї добре виходить — і нарід так п. судию Кульчицкого полюбив, як рідного батька. — Ту ще то скажу при нагодї, що по нашім повітї волочить ся якийсь аґент та намавляє селян брати позичку в однім банку. Чесні господарі! стережіть ся тих аґентів банкових і не зичте гроший в банку, бо такі позички не для рільників; грошї легко розійдуть ся, рати не буде чим звернути, тай біда готова. — *Селянин.*

— Смерть троїтельки. Свого часу розписували ся ґазети широко о троїтельцї Онишкевичевій, що подорожувала по Галичинї, заходила до селяньских хат і частувала господарів своїм чаєм, від котрого они запоморочували ся а навіть умирали, а відтак забирала все, що їй в руки попало. Онишкевичеву засуджено на довголїтну вязницю і она відбувала кару в львівскім жіньскім карнім заведеню ім. Мариї Магдалини, з котрого удало ся їй раз утечи, однако не на довго. Вже не много лишалось їй сидїти у вязници, але діждала ся увільненя, бо померла перед кількома днями.

— Сахер-Масох, сумної памяти лїтерат, помер в Лїндгайм в 61-ім роцї житя. Він уродив ся у Львові, де батько его був директором поліциї. Через цїле житє уживав Сахер-Масох свого невеличкого таланту на те, щоби шкодити рідному краєви. Але та его охота, злучена з великою зарозумілостию, не зашкодила Галичинї, бо нїхто письм Сахер-Масоха не брав поважно. Помер в недостатку.

— Помер: о. Теодор Мельник, сьвященик в Старяві сяніцкій, устрицкого деканату, в 82 роцї житя, а 48 сьвященьства.

Телеґрами.

Будапешт 13 марця. Угорске бюро кореспонденцийне єсть уповажнене заявити, що вісти о розвязаню парляменту суть зовсім безосновні Опозиция хоче ширенєм таких вістий викликати віру в то, що правительство хоче силою не допустити до дебат.

Прага 13 марця. Краєва рада шкільна розіслала до всїх учителїв шкіл середних і семинарий учительских та окружних рад шкільних розпорядженя в справі шириня патріотизму і национальної та релїґійної терпимости.

Білград 13 марця. Ґенерал Хорватович помер вчера перед полуднем вна слїдок удару мозкового.

Берлин 13 марця. Цїсар Вільгельм відкрив вчера засїданє тїснїйшого збору ради державної промовою, в котрій зазначив невідрадне положенє господарства рільного, котре змушує правительство шукати на то якоїсь ради. На порядку дневнім сего засїданя було: що треба зробити, щоби можна піднести цїну збіжа.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 00	10·46	7·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3 20	10·16	11·11		—
Підвол. Підзам	6·58	3·32	10·40	11·33		—
Черновець	6 51		10·51	3·31	11·06	—
Стрия			10·26	7·21	3 41	7 [illegible]
Белзця			4·56	7·21		

Приходять з

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	5·2[illegible]	9·46	—	—
Підвол. Підзам	2·34	9[illegible]	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16		7·[illegible]1	8.13	1·03	2 [illegible]
Стрия			9·[illegible]	9·10	12·46	—
Белзця	—		8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пор нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. ран

Час подаємо після годинника львівског він різнить ся о 35 мінут від середно - европей ского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., т на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

Надіслане.

Готель Вікторія (J. Voise)

Львів, улиця Гетманьска побіч пл. Марияцкої найдогіднїйше спокійне центральне положенє.

Комнати з постелею від 80 кр. 1[illegible]

гадайте собі Давлїнга.... а може сказати вам ще якесь друге імя?.... менї видить ся, що й сего вам вистане!

— Страшний чоловіче! — застогнала жінка — втікайте.... втікайте чим скорше.... чути, що хтось іде.... сховайте ся!

Коттон надслухував вже від кількох хвиль, бо й він чув якісь кроки, лиш не знав добре, з котрої сторони їх чути. Аж на конець, видко, зміркував і кинув ся борзенько в корчі погрозивши ще раз пальцем Брайдельфордовій.

Зараз потім надійшов улицею Йонатан Смарт посвистуючи і з заложеними в кишенї руками та з насуненим трохи на зад голови капелюхом, а Брайдельфордова майже дійстно не мала на стілько часу, щоби якось опамятати ся і рішити ся, в котру би їй сторону іти, бо вже й Смарт дійшов до згаданого перевереного дуба, та обходив его і також не мало здивував ся, коли стрітив тут Мрс. Брайдельфордову, очевидячки чогось дуже заклопотану. Перше его підозріне було таке, що нїчого иншого, лиш то якісь любовні сходини, але й зараз вибив собі ту гадку з голови яко зовсїм неможливу, а в поспіху ледви що міг повитати її словами: Добрий день, панї, як она бігцем пігнала по при него назад до міста.

— Хрін же би їй в зуби! — сказав янкі усьміхаючись, коли станув і оглянув ся здивований за нею — чогось вам дуже пильно, Мрс. Брайдельфордова, дуже пильно.... видко якісь важні інтереси.... може знов якій приятельцї затроїти гостиною цїлий вечер, або чиєсь честне імя змішати з болотом, а може для відміни підбунтувати якусь жінку против її чоловіка... того би ще не бувало.... нї, борони Боже! Але що би она тут робила? хиба якісь сходини? або може она случайно звідкись тут взяла ся. Та чого би она була так очевидячки чогось заклопотана.

Смарт почав розглядати ся по улици саме там, де її насамперед побачив, чи не знайде слїдів чиїхсь инших черевиків. Але хоч єму здавало ся, що видить слїд від якогось мужеского черевика, то все-таки за мало був в тім вправним, за мало мав поліцийного досьвіду, щоби на битій дорозї міг щось докладнїйше розпізнати. Отже покрутив лиш кілька разів головою, всунув руки знову в кишенї і пустив ся поволи дальше та почав тим самим голосом і в тім самім місци посвистувати пісню, де її був урвав тогди, коли побачив Мрс. Брайдельфордову.

Може в годину опісля вертала Брайдельфордова другий раз сего дня тою самою улицею, не зважаючи против свого звичаю на нїщо, що діяло ся доокола неї; йшла знову до своєї хати. Але на другім кінци улицї йшов за нею якийсь чоловік у звичайній селяньскій ноші, лиш насунув собі капелюх таки добре на очи. Незадовго опісля замкнулись за ним двері від її хати, а із середини замкнено їх ще й на засув.

(Дальше буде).

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджена для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Ц. к. управ. рафінерия спіритусу, фабрика руму, лїкерів і оцту

Юлїя Міколяша Наслїдників

Яков Шпрехер і Спілка

поручає найлучші розолїси, лїкери, славні горівки польскі, стару старку, руми краєві і заграничні, коняк, сливовицю і т. д.

Одинока фабрика в краю, що виробляє спіритус без запаху і **алькоголь абсолютний** 100/100 до цїлий лїчничих. 1

Склади для міста Львова:

ул. Коперніка ч. 9., в торговли Вп. Е. Рідля площа Марияцка і в головнім складі вод мінеральних улиця Кароля Людвика ч. 29.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 9

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.